

“Si les vaques llegissin, la meua novel·la seria una guia de viatges o d’autoajuda”

David Safier (Bremen, Alemanya, 1966), autor de les novel·les humorístiques *Maleit karma*, *Jesús m’estima* i *Jo, jo, jo... i Shakespeare*, ha visitat Barcelona per promoure la traducció de la seva darrera obra, *Mu!* Totes quatre han estat publicades per Empúries.

—**La vostra vocació era la de ser novel·lista o humorista?**

—Primer, periodista, a 24 anys, i després vaig ser guionista de ràdio, de comèdies humorístiques. Vaig ser humorista abans d’escriure novel·les.

—**A la vostra darrera novel·la, *Mu!*, feu que les vaques protagonistes se salvin de l’escorxador viatjant fins a l’Índia. Que sou vegetariana, potser —com les vaques, d’altra banda?**

—No!

—**Què us agrada més, la carn de vedella o la de porc?**

—Quan menjo carn és de pollastre, normalment. Menjo més peix.

—**Teniu cap relació afectiva especial amb les vaques?**

—No. No sóc l’home que xiuxiueja a les vaques.

—**Així, només les heu triat perquè tenen un país protector, l’Índia, i podeu relatar-hi el viatge, des d’Amèrica?**

—Sí. Exactament. Abans vaig pensar quins animals podia triar, com uns ratolins que arribessin a les platges d’Acapulco, però seria un destí entre molts de possibles. També haurien pogut venir a Barcelona, per exemple. Però les vaques només poden anar a l’Índia, perquè és la seva imatge del paradís.

—**Si les vaques llegissin, la vostra novel·la seria un llibre d’autoajuda?**

—O una guia de viatges. Una de les dues coses, sí. Sens dubte, si les vaques llegissin el llibre descobririen el que els espera, ser sacrificades a l’escorxador, i segur que canviaria la seva manera de viure.

—**El karma apareix en el vostre primer llibre i ara parleu de l’Índia. És un pont casual?**

—És casual, sí. Hi vaig veure la relació després. Primer vaig pensar en les vaques i l’Índia i després vaig veure-hi la coincidència.

—**No hi he vist una falla tan evident com a *La rebel·lió dels animals*. N’és una?**

David Safier, famós per *Maleit karma*, promou ara la novel·la *Mu!*, traduïda per Editorial Empúries.

—Tot el llibre n’és, i és el que volia fer. Volia escriure una falla, en la tradició de les d’Isop, els contes medievals, fins a les pel·lícules de dibuixos animats, amb animals, de Disney i Pixar. Penso que el llibre s’inscriu dins d’aquesta tradició.

—**Però sense lliçons morals, oi?**

—Més que una moral, és un llibre d’autoajuda, com dèieu. És un llibre sobre com fer-se gran, com madurar: és la descoberta del que és important a la vida. Al principi la vaca pensa que només pot ser feliç si el brau l’estima però després creix i madura i s’adona del que compta realment a la vida. El llibre explica com un ésser adult, com una persona si voleu, representada en aquest cas per una vaca, pot trobar la felicitat.

—**A partir de l’èxit del primer llibre, deveu estar pensant constantment en temes dignes de fer-hi broma, no?**

—Cada dia. És la meua passió, com els músics, els pintors o els maratonians quan corren. El moment més feliç és quan t’em-

pesques històries que tenen la possibilitat de convertir-se en llibre. Al principi és com un flirteig sense compromís, un enamorament. Tot és molt bonic, molt idealista. M’ho passo molt bé.

—**De totes les idees que teniu, quantes n’aprofiteu?**

—Depèn del que s’entengui per idea. Si l’entenem com la idea que ja ha arribat a un estat de maduresa, és a dir, a la sinopsi que posaria a la contracoberta dels volums, de cada cinc, només una es converteix en llibre.

—**Quan escriviu un llibre us sorgeixen acudits que descarteu perquè penseu que encaixarien millor en un guió?**

—No. L’humor que faig surt dels personatges. I a més fa quatre anys que no escric guió. No sempre tiraven endavant i hi perdía molt de temps, mentre que les novel·les puc veure-les sempre editades, i això és molt agraït.

—**Podríeu viure sense les traduccions?**

—Sí, perquè el mercat més important per als meus llibres continua sent Alemanya. Sóc afortunat de viure en un país tan important. No sóc lituà o letó i en aquest sentit tinc molta sort.

Lluís Bonada